

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.

Posamezne številke po 7 kr.

Naročnino in oglasila (insertate) vprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 145.

V Ljubljani, v sredo 30. junija 1897.

Letnik XXV.

Vabilo na naročbo.

S 1. julijem pričanja se nova naročba, na katero uljudno vabimo p. n. občinstvo.

„SLOVENEK“

velja za ljubljanske naročnike v administraciji:

Vse leto 12 gl. | Četrt leta 3 gl.

Pol leta 6 „ | Jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec.

Po pošti velja predplačan:

Vse leto 15 gl. | Četrt leta 4 gl. — kr.

Pol leta 8 „ | Jeden mesec 1 „ 40 „

Upravništvo „Slovenca“.

Vedno lepše!

Iz Celovca, 29. jun.

„Slovenski Narod“ v št. 143. z dne 29. junija odgovarja našemu članku, s katerim smo branili celovskega knezoškofa dr. J. Kahna zoper neosnovane napade od strani imenovanega lista. „Slovenski Narod“ odgovarja pa zopet le z — novimi napadi, s podtikanjem in s — starimi frazami! Na to pot „Narodu“, oziroma njegovemu (pa nikakor ne velikovskemu!) dopisniku ne maramo slediti, niti se — kakor „Narod“ v slavnoznani svoji finesi pravi — potuhnjeno truditi, da bi koga „oprali“.

Če se „Narodov“ dopisnik dalje spodtika nad tem, da se je „Slovenec“ odgovor spisal v Celovcu, mu kratkoma odgovorimo, da mi nikdar ne verjamemo, da sta se „Narodova“ članka porodila v

Velikovecu, naj si tudi ta pečat nosita na čelu. Po žvrgolenju se pozna ptič, po pisanju dopisnik, in tako dobro vemo, da je izvor onim člankom iskati precej od Velikoveca proti — zapadu!

Da vleče „Narod“ sedaj tudi za Koroško — Mahniča na dan, mu bomo lahko odpustili. Na tako blebetanje se drugod dandanes vsedejo k večjemu še politični otroci; ali misli „Narod“, da bode pridobil na Koroškem s tem obrabljenim orožjem kaj vspeha? Po pravici dvomimo! V ostalem pa je naše, sicer prav zasebno mnenje, da je vedno še boljše in častneje, prihajati „iz nove“ katol. šole“ ter „capljati za odsluženim vrednikom „Rimskega Katolika“, sedanjim škofom dr. Mahničem“, kakor pa pobirati stopinje ter delati nehvaležno tlako listu, ki zagovarja zvezo z najhujšimi našimi nasprotniki, in ki je dosleden le še v svoji — nedoslednosti!

Odkritosrčno pa moramo izjavljati, da nas je presenetila „odločna sodba“ o našem „Mir-u“, kakor jo je v svoji zaslepljeni strasti zapisal „Narodov“ poročevalec. Glasi se:

„Kar se tiče poročila „Slovenčevega“, je vsaka nadaljna beseda odveč; pač pa treba jedenkrat že izreči odločno sodbo o našem „Miru“, katerega navaja celovski dopisnik „Slovenec“ v svojo obrambo. Da se vzgajajo tudi pri nas na Koroškem slovenski duhovniki v že zgoraj omenjenem Mahničevem smislu, je iskreno obžalovati. Znano je, da jedini slovenski koroški časopis „Mir“, katerega je ustanovil nepozabni ranjki Andrej Einspieler, ni v prejšnjem času nikdar tako klečeplazil pred škofom kakor se to vidi ravno v tem slučaju, ko se ne upa izreči grajalne sodbe o razžaljivem izreku knezoškofovem. Zadnji čas se je slovenski, nekdanj Einspielerjev „Mir“ nekako oklenil nasprotnika koroških Slovencev, dr. Kahna, kaže se, da je list skoro popolnoma v ško-

fovih rokah, oziroma v rokah njegovih zagovornikov a tout prix. S sedanjo politiko „Mira“, s katero se že najpriprostejši slovenski kmetič more le iz težka strinjati, ne pojde več dolgo, zakaj zgoditi se zna, da bode nekdanji zaslužni Einspielerjev list „Mir“ prišel napadati sedanje Einspielerje mej tem ko bode branil in zagovarjal nasprotnike Slovencev.“

Hvala lepa za „poklon“, ki ste ga naredili „Mir-u“, s tem ste se vsaj pokazali v pravi svoji luči in dokazali, da vam je bore malo za narodno stvar, tem več pa za — neplodovit in osebni strankarski preprič! Če hoče „Narodov“ ljubeznjivi dopisnik koristiti narodni stvari, vé, da ga čaka dosti pozitivnega dela, kakoršno izvršuje ravno „Mir“. Dopisnik vé dobro tudi, da so mu za tako pozitivno delo na stežaj odprta „Mir“ ova predala. Hic Rhodus, hic salta! Gotovo bode s tem več koristil dobri narodni stvari, nego s povsem tendencijoznimi poročili v „Narodu“ in — vnovič poudarjamo! — z neosnovanimi napadi! In to je naša zadnja beseda v tej zadevi!

Politični pregled.

V Ljubljani, 30. junija.

Državnozborna večina. Ker se zadnje dni čujejo glasovi, da bi vsaj jeden del nemške opozicije namesto katoliške ljudske stranke vstopil v večino, odgovarjajo „Narodni Listy“, da bi bila nova večina vsled tega nemogoča, ker so levičarji v svojih zahtevah nenasiljivi. Sicer pa Slovani ne morejo vedno izbirati med konservativnimi in liberalnimi Nemci. Čas je, da Slovani zapusté ožino med Scilo in Karibdo ter jadrajo na široko morje, da se postavijo na svoje noge ter zjedinijo o skupnem programu. — V istem smislu piše „Politik“, češ, da se Slovanom ni treba bati prihodnosti, in to iz treh

LISTEK.

Iz predalov suhoparnega številkarja.

(Dalje.)

Kako urne so reke! Po največ okrog 1 m v sek. ali 0.65—1.5 m, hitreje pa tudi 3 ali 4 m, deroče gorske reke celo čez 6 m in gorski potoki hudourniki tudi 14 m. Tako preteče Maranon v ravnini, kjer se silno počasi vali, samo 17 cm, kadar je napet do 1/4 m, o povodnji naraste za 13 m. Kaj bi na Slovenskem počeli, ko bi katera reka le za pol toliko narasla? Na svojem gorenjem teku pa tudi Amazonka ni tako počasna, ampak dere ko Donava 2 m v sebe. Seine pri Parizu 0.65 m, 1 m Donava pri Budi, 1.3 m Ren napet pri Kolinu in Bonu, 1.3 do 1.6 m normalna Donava pri Dunaju, 1.39 m Ren pri Bazilu, 1.6 m Donava pri Pazovu, 1.7 m je srednja hitrost Nilova, 1.9 do 2.2 narasla Donava pri Dunaju, Rodan pri Avignonu skoro 2 m, 2.3 m Donava pri Ulmu, čez 3 m Donava pri železnih vratih (brzica) in če je verjeti, Misisipi celo 4 do 5 m v sek (Glej Jes. Zemlj.), Bela (ali Molna) na Koroškem je tudi precej urna, posebno pri Zidovskem mestu, kjer poteče 3 m v sekundi.

Naravno zdaj pride na vrsto Zalivski tok (Golfstrom) ali bolje, zato, ker moja pratika tako kaže. Tu sem se moral dati podučiti od Amerikancev.

Čeravno imajo ti neko nepremagljivo nagnenje, da radi pretiravajo kakor star mornar ali mlad Arabec, vendar jim v tej zadevi popolnoma vrjamem, kar tudi zaslužijo.

Bral sem nekje, da Zalivski tok preteče celo 8 m na sekundo v Floridskem prelivu. To mi je tako spravilo vrat iz ravnotežja, da mi še sedaj miga, če se na to spomnim. Najhitrejši je pač v ožini Bemini in še tam ni čez 2.6 m; kolikor bolj proti severovzhodu, toliko počasnejši je. Zato potrebuje iz Mehikanskega zaliva pa do evropskega obrežja kakih 5 mesecev. Nasproti mestu Havana preteče 1.03 m, severno od nosa Hatteras ob obrežju 1.54 do 2.06, na naprotni strani pa samo 0.21 do 0.42 m. Severno od 40° ima še 0.77 m hitrosti, pod 60 poldnevnikom (od Gr.) pa samo še 0.58 m v sek. ali 27 morskih milj na dan.

Ravniški tok v Atlantskem oceanu preteče 0.7 m ali 7 1/4 km v 3 urah; nekaj hitreji je Črn zalivski tok (Kuro-Siwo), ki preteče severno od Nipona 0.55 do 0.83 m, ob Niponu skoro 2 m, najhitrejši je pa med Vandiemenskim prelivom in zalivom pri mestu Jeddo (čez 2 m). Še hitreji je Ravniški tok v Velikem oceanu, na uro okrog 8 km ali 2.23 m in Mozambiški tok baje čez 4 m ali dobro 8 vozlov.

„Lepa je ta, poprej obljubuje, da bo vse v m podajal, zdaj pa naenkrat prične z vozli (Knoten)“.

Veš, dragi bralec, vsak po svoje; kakor mi ne pravimo: od Ljubljane do Dunaja je toliko in toliko črevljev, ampak 433 km, ravno tako ima mornar svojo mero. A ne pravi: ladija prevozi toliko km, ampak izraža to v vozlih in morskih miljah. Vozel je dobrega pol metra ali natančno 0.514 m, morska milja pa 1855 m (ne vem, kako da imajo novejšje knjige samo 1852 m, saj, če vzamemo ravniki po Bessel-u, znaša m milja ravno 1855 m t. j. ravno 1/4 zemljepisne milje ali 1 stopinjska minuta na ravniku. Zato znaša 1 stopinja ob ravniku 15 zemljepisnih (nemških) milj ali pa 60 m milj.).

Pa še nekaj znamenitega je pri tem. Recimo, da kje beremo: parnik preplave 10 vozlov, drugokrat pa: 10 m milj, pa navadno zraven ni nič rečeno v kolikem času. Le pazi in videl boš, da tega tudi treba ni. Kajti tu velja: Kolikor vozlov na sekundo, toliko morskih milj na uro. Najbolje to pokaže račun: 10 vozlov = 5.14 m ali eno uro 18.504 km; 10 m milj = 18.550 km, tedaj v 1 uri pogreška za 46 m, to je tako malo, da ni vredno povišati. Torej vidiš, dragi bralec, da se ni treba vstrašiti, če včasih vzle ali m milje navajam; drugače jih tako ne bom kakor na morji.

Ni dolgo temu, kar sem bral nekje, koliko morskih milj na dan prehodi kamela. Nehote sem se moral smejeti. Dotičnež je menda tako-le sklepal:

razlogov. Prvič je nemškoliberalna stranka malone razpala ter z obstrukcijo utrdila večino. Krik v nemškem taboru naj nas ne moti. Drugi razlog je gotova večina, ki sicer ni homogenna, a sicer trdna podlaga v avtonomiji in enakopravnosti vseh narodov. Tretji in glavni razlog pa je solidarnost češkega naroda, solidarno postopanje čeških narodnih zastopnikov s konservativnim veleposestvom.

Odstop grofa Badenija. S tem naslovom se pričenejo najnovejša poročila dunajskih listov o avstrijskih notranjih razmerah. S tem seveda še ni rečeno, da je grof Badeni morda že vložil ostavko in potral šla in kopita, da se preje reši iz zagate, v kateri sedaj tiči, marveč je to le nekako prerokovanje za bližnjo bodočnost, ako se kmalu ne dožene sprava, kakoršna bi bila po godu Badenijevi vladi. Neki dunajski, baje dobro poučeni list piše o tej zadevi nastopno: „Odstop grofa Badenija je prvi korak, ako se parlamentarni voz ne spravi v kratkem zopet v pravi tir. Grof Badeni je postal nemogoč, Nemci se z njim ne morejo več pobotati in brez njih (čujte!) preti avstrijskemu državnemu stroju največja nevarnost. Predno se sploh more govoriti o kakem pogajanju mej Slovani, vlado in Nemci, se mora izpolniti omenjeni pogoj, in ako hoče grof Badeni storiti odločilen korak, jedini, pri katerem ga ne bo nihče oviral, mora vložiti ostavko. Nemci se nikdar ne bodo uklonili jezikovnim naredbam in jih nikdar ne bodo pripoznali. Nadaljna pogajanja so mogoča še le tedaj, ko je odslovljena sedanja vlada.“ Tu je torej dovolj jasno izražena iskrena želja avstrijskih, povsodi „zatiranih“ Prusakov, ki pa se jim vsaj tako naglo, kakor bi želeli, ne bode izpolnila. Navedene vrstice nemškega dunajskega glasila pa tudi jasno govoré, da so germanski prvoboritelji izrabili že vse orožje in jim ni ostalo v „pravičnem“ boju ničesar drugega, nego odstop ministerskega predsednika. Še bolj bode pa poparilo nemške korifeje poročilo dunajskega dopisnika „Nar. L.“ o avdijenci grofa Thuna pri cesarju. Vlada je neki dejal, omenjajoč jezikovnih naredb, da so iste nespremenljive in nepreklicne. Tudi neki drugi odlični politik pripoveduje, da stoji vladar na stališču: jezikovne navedbe Nemcem nič ne škodijo in jih je smatrati za Noli me tangere, kakor svojedobno slovensko gimnazijo v Celju. Konečno pripominja isti politik, da bi se s spremembo kabineta ne dosegel prav nič ugodnejši uspeh za avstrijske Germane, kajti „novi mož“ bi se moral brezpogojno izjaviti za izdane navedbe.

Verska vzgoja otrok. Naša avstrijska vlada pa res kmalu ne bo mogla storiti koraka, da bi se ne zamerila zagrizenim židovskim liberalcem, ki črtijo v dno duše vse, kar le količkaj diši po krščanstvu. Pod naslovom „Skrb pravosodnega ministerstva za vzgojo otrok“ poroča mej neosnovanimi napadi dunajska zidinja »N. Fr. Presse« o nekem odloku pravosodnega ministerstva na kazenska sodišča, v katerem ista opozarja na navedbo z dne 5. aprila 1859, v kateri se strogo prepoveduje ustanovitev verskih sekt v državi nepriznanih veroizpovedanj, obdržavanje enakih predavanj, shodov itd. Ta navedba je, kakor znano,

iz za časa konkordata in je seveda le popolnoma umestna, posebno z ozirom na vzgojo mladine. Židovski liberalci se sedaj jeze penijo in nikakor ne morejo umeti, kako se predrzne ministerstvo poklicati zopet v življenje navedbo, ki je po njihovem mnenju razveljavljena po čl. 14. in 16. drž. osnovnega zakona o splošnih pravicah državljanov, koder se mej drugim glasi, »da je vsakomur zanjamčena popolna verska sloboda« in da »smejo člani od države nepriznanih verskih družb doma opravljati svoje verske vaje.« Židovska liberalna klika morda hoče, da bi bila potem takem dovoljena tudi vsakovrstna verska predavanja v zasebnih hišah in bi se na ta način lahko neovirano sejalo brezverstvo mej nedoraslo mladino. Vsakdo, tudi najbolj zagrizen nasprotnik krščanstva mora, ako hoče trezno soditi, priznati, da toli hvalisana člana 14 in 16 nikakor nista razveljavila omenjene navedbe z l. 1859 in da je torej pravosodno ministerstvo ni vzbudilo iz 30 letnega spanja, ker je bila in je, hvala Bogu, še v veljavi.

Melinejev kabinet in socijalisti. Že dlje časa je opaziti v francoskih socijalističnih in „strogo“ radikalnih listih neko gonjo zoper sedanje francosko ministerstvo, ki zavzema vedno večje meje. Mržnja pa ne velja toliko radi tega, ker se morda socijalističnim voditeljem zgodi sem ter tja kaka mala neprilika od vladne strani, o večjih krivicah sploh govoriti ne more, kdor pozna nazore članov francoskega kabineta, marveč jeze se nad Melinejem in tovariši radi tega, ker so katoličanstvu vedno bolj naklonjeni (!) in hočejo katoličanstvo povzdigniti do državne vere. (!) Kdo se ne smeje tem bedarijam? Malone vsak dan beremo v raznih listih, kolike krivice in nasilnosti provzročuje francoska vlada katoliški cerkvi in njenim članom, kako zapira katoliško duhovščino samo zaradi tega, ker se predrzne javno pokazati svoje katoliško prepričanje. Radi tega Melinejeva vlada pač ne zasluži tolike graje od strani zakletih sovražnikov krščanstva, francoskih socijalistov, kajti najnovejši dogodki nam kažejo, da v sovraštvu do katoliške cerkve mej njimi in člani francoskega kabineta ni velikega razločka.

Bodoči guverner na Kreti. Kakor smo že poročali, ponudile so velevalsti na prigovarjanje Anglije in Francije mesto guvernerja bivšemu švicarskemu zveznemu predsedniku Drozu in da je ta neki izjavil, da vsprejme ponujeno mu mesto. Sedaj se je pa stvar nekoliko zasukala. Najnovejša poročila iz Berna javljajo, da je gorenje poročilo nekoliko prezgodnje, da se Droz ne more popreje odločiti, dokler mu ni znan vladin program, kakor tudi sredstva, ki mu bodo na razpolago. Bernski poročevalec dostavlja, da je še prav lahko mogoče, da Droz odkloni to ponudbo. Poleg tega pa tudi ni z njim zadovoljna ruska vlada, akoravno se kaj nerada zameri francoskemu ministerstvu, ki je prvo pokazalo na bivšega švicarskega predsednika. „Novoje Vremja“ objavlja daljši članek, v katerem dokazuje, da se Rusija ne more sprijazniti z osebo Drozovo, kajti bil je na čelu armenskega odbora v Svcici, pri napadih na sultana je prijemal tudi Rusijo, kateri je očital, da protežuje Turčijo. Te in

druge jednake stvari se očitajo Drozu in toraj še ni mnogo gotovosti, da bi ta mož prej ali slej res postal guverner na Kreti.

Slovstvo.

Poezije. Zložil Zamejski. V Gorici. A. Ga-brček. Razveselila nas je ta zbirka poezij, in z veseljem smo jo čitali. Zato so nas neprijetno dirnile nekatere osorne kritike. Zakaj ne bi dali vsakemu po pravici, kar mu gre? Gosp. Zamejski, velezasluženi rodoljub med furlanskimi Slovenci, si pač ne domišljuje, da mu teko verzi tako gladko, kakor Medvedu, on svojih krščanskih mislij ne izraza s tako odločno jasnostjo, kakor Askerc svojo modernopogansko svobodomiselnost; epik ni in tudi ne poskuša biti, Gregorčičeve kristalno čiste dikcije nima v oblasti — a vkljub temu smemo reči, da je obogatelj našo književnost s prav lepo in hvalevredno knjižico. Preveč vizij in temnih, nedoločnih obrisov, nekatere misli so kakor v meglo zavite — to je res. A kaže se v njih čist, blag značaj, mož krepkih uzorov, mož, kateri svojih mislij ne izgublja le v nejasnih čustvih, ampak seže v drvenje in vrvenje sedanje razdivjane dobe in zna pokazati pot narodom k rešitvi in sreči. Zbirčica »Razpršeno listje« spominja Vrazovih »Djulalij« in je tudi v obliki najboljše del »Poezij.« Nesrečen vzdihuje v daljni Furlaniji:

Duša mi trepeče,
Srce poskakuje,
Ko na vzhod oziram
Se iz zemlje tuje.

Tam, oh tam so bratje,
Tam so sestre mile,
Ki so me iz spanja
Dolzega vzbudile.

K vam na krilih vetra,
Bratje ljubeznivi,
Iz dna gorke duše
Kličem: Bog vas živi! (Str. 27.)

Ker je pesnik oddaljen od rodni bratov, je pač vsaj nekoliko utemeljena toga, katera preveva vse njegove pesmi. Nekateri vzdihbi so res krasni. Kako lepo popisuje usodo izumirajočih beneških Slovencev:

Narod moj umira,
Padel je na poti,
Aj, pobit popotnik,
Zapuščen v samoti!

Tožno nad njim plaka
Vila čuvarica;
Smrti pot olira
Z bledega mu lica.

Vzdise, zove, čaka
V bolečine sili,
Ne bi li mu došel
Samarijec mili... (Str. 28.)

Kot nekaj novega v našem slovstvu moramo pozdravljati vvodno pesem, ki slika politični položaj Italije ob poroki laskega kraljeviča s črnogorsko kneginjo Jeleno. Sicer politične pesmi ne spadajo med poetične bisere, a dandanes, ko nas je napačni realizem navadil odurnih prizorov, smo veseli, če naletimo na kako pravično, po pravih načelih sestavljeno sodbo. Pesnik živi v Italiji, jo torej pozna.

ker kamelo imenujemo „ladijo puščave“, zato moram tudi njeno hitrost navajati v morskih miljah.

Pojdimo zopet dalje po vrsti. Prosti pad na mescu znaša v sek. 0.93 m, po drugih 0.83 m, (zakaj mi je poslednje bolj všeč, bo razvidno iz naslednjega); na Marsu 1.9, Merkurju 2.6, Uranu 3.8, Saturnu 4, Veneri 4.4, zemlji 4.9, Neptunu 5.5 in na solcu 135.6 m t. j. 28 krat več kakor pa zemlji.

Človek, ki ima tu na zemlji 75 kg, bi na solcu tehtal 21 q ali skoro 40 stotov. Komaj bi naredil 1 ali 2 koraka, bi mu bilo že obupati, kakor tistemu zajcu pod Tivoli. Bilo je v četrtek 24. t. m. Godba je ravno milo in presunljivo igrala „Herzenswunden“, kar se pridrvi iz hriba zajec (verodostojnejši viri pravijo pa, da je bila samica) in buti s tako silo ob drevo, da takoj mrtev obleži. Nehote se tu človeku razna vprašanja silijo: kaj je bilo temu krivo: Nerodnost ali neumnost, nesreča ali poskušen samomor (če je to, potem se je poskus popolno posrečil), ali ga je gnala v obup nervoznost (kdo pa ni dandanes nervozen?) ali morebiti celo pretresljiva godba (v tem slučaju imajo potem tisti čisto prav, ki pravijo, da godba ni za družega, kakor, da nam strasti vzbuja). Pa dovolj o tej zajčji drami: Videla se je samo katastrofa, vse drugo ostane skrito za vedno.

Ravno toliko t. j. 0.83 m ali 13 angl. milj (1609 m) v 7 urah je prehodila Schindler-jeva karavana skozi prelaz Teng-i-Zendan (jetniški prelaz), v katerem je polno kamenja. To je precej počasi, pa slednjič vendar ni tako malo, če pomislimo, da gre karavana v srednji Afriki še veliko počasneje. Potrebuje namreč za 1200 km dolgo pot 70 do 80 dni, t. j. v sek. 0.4 do 0.5 m, če hodi na dan po 10 ur. Hitrejši so pa ruski vozniki s sanmi po zimi v Sibiriji. Ti prevozijo na dan (v 12 urah) 40 do 50 vrst (1067 m), t. j. v sek. 1 do 1.23 m.

Kadar je kak pogreb, rabi navadno od pošte pa do sv. Krištofa 20 minut, torej prehodi v sek. 0.83 m ali 555 krat hitreje od polža; ravno tako vozi tudi Doberlet z mrličem, 4 krat hitreje pa — 3 $\frac{1}{2}$ m, kadar gospode nazaj pelja. 0.83 m v sek. ali 3 km na uro pridobi tudi vlak, ki vozi s hitrostjo 100 km na uro, vsled vrtenja zemlje, ako vozi proti vzhodu, zgubi pa ravno toliko, ako vozi proti zahodu.

Se nekaj je 0.83 ali 833 mm na sek. (i. 833 je bila bitka na Lažnjivem polji), ne vem, če bi rekel, da prehodi ali preleze. Vsaka stvar potrebuje gibanja, zato tudi ta ne sme izostati. Na Slovenskem nekje je četa, ki šteje 6 do 8 samih čvrstih mož. Ti so se zavezali in dogovorili, da ne bodo

nikdar hodili na sprehod. Zato jim pravi kak hudo-mušnež „Crepierzug“. Najboljši dokaz, kako taka hoja koristi, je četa sama, kajti po Slovenskem zastoj iščeš boljših bojevnikov. Kakor rečeno, ti prehodi 833 mm na sek. Da, to je bilo lani in predlanskem, letos pa ni več tako. Vsaka stvar napreduje, tako tudi „Crepierzug“, ki se tako poganja za „Fortschritt“.

Letos ta napredek znaša 177 mm (ravno toliko dni sem bil bolan pred par leti), kajti prehodi navadno 1 m, le izjemoma udarijo še stari tempo. Dostikrat sem jih že opazoval, da gredo tudi hitreje. Kadar so šli po cesti, sem videl, da so 200 m ravno v 3 minutah prehodili t. j. v sekundi 1111 mm ali 740 krat hitreje ko polž, med tem ko dober pešec lahko prekosi polža 1100 do 1300 krat, o čemur natančneje poznej.

Se ena stvar ima na sek. manj kakor 1 m hitrosti. Vrv, s katero merijo globočino morja, se ne potaplja vedno jednako hitro, ampak kolikor globokeje, toliko počasneje. Med tem ko prvih 100 m prehitijo v 20 sekundah, potrebuje za 100 m v globočini 4000 m 110 sekund, t. j. 0.91 m v sek.

Zdaj mislim, da sem vse naštel, kar je pod 1 metrom.

(Dalje sledi.)

Težki nad njo razgrinjajo se dnovi,
Ker z Bogom njeni se boré sinovi.
V črno peklenko zvezo
So roke si podali;
Napeli vso so jezo:
Zatrimo ga in vničimo! so djali.
A večni Bog igra se z njimi z neba!
In glej, Italija ruši se, koleba:
Etjop črni jej sinove kolje
Daleč od doma, koder zlopo roma!
Pri sosedih ni bolje:
Nad Italijane ljud srdit se meče
In goni kot zverino
Te žrtve krive sreče,
Ki letajo za kruhom v tujino.
A pa domá? Oh, Bog neskončno mili!
Potrt in gol vzdihuje, stoka, cvili,
Na cesti pada samega ti glada,
Brez upanja, brez dela
Nesteti rod. Trgovstvo, obrtnija
Povsod pod težko butaro se zvija.
Vse ruši se, propada. A dežela
Že sama več ne ve, kam bi se dela.
Nesramni in brezvestni jej prvaki
(Ah, taki so nam, taki!)
Iz bornega predala
Kradó jej, kar z žuljavimi rokami,
S krvavimi solzami
Je komaj za potrebo skupaj zbrala;
In le za čudo bedna mučenica,
Preganjana pravica,
Potiska nam čez trhla ječe vrata
Od tisočerih jednega vsaj tata!
V posmeh kreposti, vera so in vzori,
V posmeh je luč in kdor se zanjo bóri.
V temi zoper red se tajno kuje,
Nepravdo za nepravdo tam se snuje.
Trguje se službami in odlike
Prodajajo se male in velike
In samo domovino
Nam spravljajo v nesramno trgovino!
Vse podlost gnjila, tema vse in zmota!
Italija! Italija! sirota!
Brez slave in brez časti.
Kakó globoko morala si pasti!... (Str. 4.)

Tako liberalizem gospodari v deželi, kjer cveto oranže. Ta vzgled sicer ni uzor pesništva, a je stokrat bolj istinit, nego popisi onih »realistov«, ki so vso resnico vzeli v zakup. Naš pesnik pa ne bo nikoli sprejet v realistični panteon, ker je — katoličan. Aškerc bi ga gotovo obsodil za mračnjaka in reakcionarja, ker poje dalje:

Vodaik nezmotni, dobrotljiv nam oče,
Zasmehovan, obrekovan nemilo,
Čuj, blagodušno vernikov število
Povablja, prosi vroče.
Da vsi na bran bi domovini tožni
Postavili se složni.
Na blag poziv pošteno in veselo
Temá junakov že vrvi na delo.
Vzdiguje trezen se upor, in zdrava
Zavest postavlja zlemu se nasproti;
Odločna vojska, vojska se krvava
Napoveduje zmoti.
U gostem mraku živo že se svita,
Očak vera vzbuja se čestita! (Str. 5.)

O socijalnem vprašanju sodi pesnik tako:

Nébo potemnelo,
Zemlja ho se stresla,
In nevihta silna
Vse v nered raznesla.

Padali prestoli,
Cerkva se rušila,
A v potocih bo se
Krv človeška lila. (Stran 15.)

Zal, da pesnik preveč govori v vizijah in sanjah. S takimi sredstvi se pesniški duh ne dá nadomestiti. Obupnost, katera se kaže v silnih pripodobah, se ne podá treznemu možu, kakoršnega se kaže pesnik v drugih pesmih. Nekateri zgodovinski pojavi so v obliki meditacij silno široko razprostrti, mistična poltema zakriva njegovo tožno sanjarenje. Veliko bolje se mu pesmi posrečijo, kadar so jasne in krepke, kakor n. pr. ta-le:

Bog in domovina!
Evo prave vere;
Vsi se jej udajmo
Iskreno brez mere.

Bog in domovina!
Evo luči prave
V tej dolini solzni
Teme in zmešnjave!

Kadar dan napoči,
Domu kri rudečo,
Večnemu pa Bogu
Dušo dam gorečo!

Toliko za poskušnjo iz poezij vnetega prijatelja zatiranih beneških Slovanov. Njih izvor je iskati bolj v goreči ljubezni do pravice in resnice, nego v prirojeni nadarjenosti. Mil in dobrodošel nam je ta pesniški odmev samotnega pevca iz užne Furlantije.

E. L.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 30. junija.

(Requiem za cesarja Ferdinanda I.) je v tukajšnji stolni cerkvi v ponedeljek ob 10. uri opravil milostni gospod stolni prošt dr. L. Klofutar. Slovesne svete maše so se udeležili deželni predsednik baron Hein z uradniki deželne vlade, deželni glavar Oton Detela, načelniki raznih uradov, mnogo častnikov in družega občinstva.

(C. kr. osrednja komisija) za umetne in zgodovinske spomenike je v seji dne 2. aprila t. l. preč. stolnega kanonika in župnika Janeza Flisa izvolila svojim dopisnikom.

(Nove maše v ljubljanski škofiji.) Nove maše bodo darovali č. gg. bogoslovci iz četrtega leta: Josip Eppich, dne 1. avgusta v Stari Cerkvi pri Kočevju; Anton Golf, dne 25. julija v Starem Trgu pri Ložu; Vojteh Hybašek, dne 8. avgusta v Predině na Moravskem; Anton Jarc, dne 8. avgusta v Novem Mestu; Ivan Jereb, dne 1. avgusta v Ljubljani pri sv. Jakobu; Anton Jerič, dne 23. julija v Ljubljani; Evgen Lampe, dne 25. julija v Marijanišću; Ivan Mlakar, dne 1. avgusta na Brezici; Valentin Oblak, dne 25. julija na Bledu; Leonard Zupan, dne 1. avgusta v Kropi. Iz tretjega leta: Frančišek Koželj, dne 1. avgusta na Homeu; Josip Kržišnik, dne 25. julija v Ribnici; Andrej Lavrič, dne 1. avgusta v Starem Trgu pri Ložu; Josip Lavrič, dne 1. avgusta v Blagovici; Blaž Rebol, dne 8. avgusta na Trsteniku; Avgust Schauer, dne 8. v Poljanici (Pöllandl); Frančišek Zupančič, dne 1. avgusta v Ljubljani pri Sv. Petru.

(Odlikovanje.) Načelnik ljubljanske postaje južne železnice, gosp. Evgen Guttman, je odlikovan z viteškim križcem Silvestrovega reda.

(Iz Kroke) dne 28. jun. Danes imel je tukajšnji župnik g. Hoenigman sv. mašo pri kapelici za namene zadrage, po sv. maši pa je blagoslovil novo zadrugino tovarno, v kateri se zdaj dela 6000 vojaških postelj pod vodstvom delovodje Valentina Solarja. Navzoč bil je načelnik g. V. Klinar z odborom in vsi delavci nove tovarne.

(Šolski praznik sv. Alojzija) sta posebno lepo praznovala druga mestna deška šola in osemrazredna slovenska mestna dekliška šola s slavnostjo prvega sv. obhajila. Druga mestna deška šola je imela takrat pouka prost dan in zjutraj ob 7. uri ginljivo slovesnost prvega sv. obhajila med šolsko mašo, pri kateri so šolarji čvrsto in ubrano peli dnevu primerne pesmi pod spretnim vodstvom svojih gospodov učiteljev A. Razingerja in J. Janežiča. Lepo število 72 dečkov je prvokrat pristopilo k mizi Gospodovi. Po sveti maši so bili dečki v šolskih sobah obdarovani s primernimi podobnicami in sladkimi strucami. Ta dan jim ostane še dolgo v veseljem spominu. Osemrazredna slovenska mestna dekliška šola pa je imela ta praznik dan popreje, v soboto 17. junija v Uršulinski cerkvi ob 7. uri. Pristopilo je 58 deklic prvokrat k sv. obhajilu. To samo na sebi ginljivo pobožnost je dokaj povzdignilo lepo petje šolaric pod spretnim vodstvom g. Marovtove. Po končanem cerkvenem opravilu so napravile č. gg. učiteljice pod skušenim vodstvom gospe Moosove otrokom domačo veselico. V prav okusno ozaljšani šolski sobi so obhajanke zajutrkovale vpricho svojih učiteljic in mater vse srečne in vesele. Javna bodi zahvala vsem gg. učiteljicam in še posebej pa gospe Grassellijevi, Urbančičevi, Staretovi. Vse so s svojimi darili in s svojo postrežbo tako povzdignile ta veseli in nepozabni dan. Mili Zveličar povrni vsem njihov trud in skrb za mladino.

(Iz Sostrega) 27. junija. Danes se je jako slovesno vršilo vkladanje temeljnega kamena za novo cerkev. Vzidal ga je gospod Flis, kanonik ljubljanski, ob asistenci sosednih gospodov duhovnikov. V kamen se je vložilo nekaj raznega našega kovanega denarja in pa spis, ki pravi, kedaj je bila cerkev zidana, in kateri župnik in kateri zidarski mojster jo je zidal. Ker je bilo jako veliko ljudi, ne samo domačih, ampak tudi iz sosednih far, imel je gospod kanonik kar pod milim nebom pridigo, primerno slovesnosti, in nazadnje v cerkvi peto sv. mašo. Veselje med farani je bilo veliko. In to po pravici. Koliko dela jim je dal že samo temelj! Skoro devetsto pilotov, tri metre dolgih, so morali zabiti v zemljo, in to z velikim trudom. S topiči se je streljalo na raznih mestih. V ta namen se je kupilo čez šestdeset kil smodnika. Na stavbišču je bilo polno mlajev. Na mlajih je vihralo do petdeset velikih zastav in do sto zastavic, zvečine

narodnih. Skoro vse je bilo v cvetlicah ondi, kjer je stal križ. Do jeseni bo cerkev pod streho. Bog da gosp. župniku ljubo zdravje, da bi mogel vse delo dokončati Bogu na čast in Sostercem v veselje! Kakor vsaka dobra stvar, imelo je tudi zidanje nove cerkve dosti jako delavnih nasprotnikov, pa Bog je vse prav obrnil.

(Dolenjski železnici.) Tretji redni občni zbor dolenjskih železnic se je vršil 26. t. m. V zadnjem letu je bilo čistega dohodka 214.591 gld., potrebščina za obrestovanje in amortizacijo prioritetnih obligacij je znašala 259.768 gld., torej primanjkljaj 45.176 gld. V pokritje tega primanjkljaja se je porabilo 17.449 gld. iz specialnega rezervnega zaklada, ostalih 27.426 gld. pa iz garancijskega zaklada dežele kranjske.

(Iz Trsta) 27. junija. Danes, na praznik sv. apostolov Petra in Pavla vršila se je v cerkvi sv. Antona novega prav ginljiva slovesnost. V pričujočnosti veliko gospodov, gospej in drugega občinstva, podelil je č. gosp. Josip Kraiz, tukajšnji kaplan zakrament sv. krsta štirim odraslim mladencem, ki niso imeli dosedaj nikake vere, in sicer: 19 letnemu Ramiru, 14 letnemu Rihardu, 21 letni Almi in 18 letni Nezi de Haag, sinovom in hčeram Marijane vdove de Haag. Njihova mati, dasiravno zidinja, privolila jim je, da pristopijo v katoliško vero. Navedene krščence pripravljaj in podučeval je omenjeni g. kaplan. Prisostvovali so pri sv. maši z največjo pobožnostjo ter so vsprejeli tudi prvo sv. obhajilo. Sv. birme niso mogli prejeti, ker mil. gosp. knezoškof so sedaj odsotni. Ta nenavadna cerkvena svečanost napravila je vsem pričujočim globok utis in marsikateremu je zaigrala solza v očeh.

(Kresovi v tržaški okolici prepovedani.) Tržaško policijsko ravnateljstvo je »Edinosti« poslalo nastopni dopis: »Z ozirom na članek »Praznik slovenskih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda«, priobčen dne 26. junija t. l., se uredništvu naznanja, da je prižiganje kresov v okolici tržaškega mesta zabranjeno ter da se bode moralo postopati strogo po zakonu proti vsakemu, ki se pregreši v tem pogledu«.

(Neverjetno.) Tržaški »Edinosti« se poroča iz Pulja: Ako se italijanskim intrigam na avstrijskih tleh ne bode gledalo bolj na prste, utegne imeti to usodnih posledic za našo državo. Zdaj že iz Italije utihotapljaajo živila za našo mornarico. In to nekaj pomenja. Kakor znano, je v Pulju 8000 vojakov pri mornarici. V prejšnjih letih so za te vojsake kupovali živila pri hrvatskih kmetih, to je, pri domačinih. Danes pa Avstrija hodi za svoje vojsake po krompir v Italijo! Čožoti vozijo vsak dan pridelke iz svoje domovine, naš kmet pa ne ve, kam bi prodal svoje pridelke. Zakupnik mornarice je — žid Thorsch, ki pa je dal le svoje ime, pravi zalagatelj mornarice pa je italijanski podanik Beltrame.

(Iz Reke.) Letošnjih navadnih dveh procesij neposredno pred sv. Rešnjim Telesom in na praznik sam udeležilo se je večje število službenih gospodov. Od kod to? Novi župan je tako naročil in s tem seveda ugodil krščanskemu čuvstvu mnogih. Nekdo je dal duška temu v tržaškem »L'Amico« in ga pohvalil, ali s tem je izzival nezadovoljnost nekaterih. Reške novine so se zaradi tega »neliberalnega« županovega obnašanja pritožile, govoreč, da lahko je kdo dober činovnik, akoravno se takih slavnosti ne udeležuje, ali kratko rečeno, ako se noče tudi kot kristijan zadržati. Da, mej pšenico je v Reki mnogo ljulke, in novine jo prav marljivo sejejo. V nekem beletrističnem listu napisala je neka židovska učiteljica prav gadni članek, ki je bil še drugim sicer liberalnim novinarjem preveč. O, kako so potrebne kakšne konservativne novine, hrvatske in italijanske, ali kakor zdaj stvari stojijo, jih ne bo še. — Na osmino sv. Rešnjega Telesa bila je zopet procesija z Najsvetejšim do morja in nazaj, pri kateri sodelujejo zlasti ribiči. Takrat se blagoslovi morje.

(Umrli je) v Našicah na Hrvaškem izgleden redovnik in učenjak P. Evzebij Fermendžin, frančiškan. O njem se nam nastopno poroča: Marljivost njegova bila je občudovanja vredna, ponižnost in pobožnost izgledna. Star je bil komaj okoli 50 let. Več let je bival v Rimu kot generalni definitor in tudi po dosluženih šestih letih nadalje. Mej tem časom pošilja ga P. general kot svojega namestnika vistorja po raznih provincijah. Se le pred poldrugim mesecem odšel je na Hrvaško —

hudo bolan. Rodom je Bolgar iz male kolonije bolgarske na dolnjem Ogorskem. V Rimu je dovršil 27. zvezek Wadingovih „Annales Minorum“. Za potrebne podatke je mnogo preiskal v vatikanski knjižnici in prehodil je zato skupno z drugimi nalogami večji del Evrope, Egipt, sveto zemljo in deloma prednjo Azijo. Ali ni pozabil tudi svojega naroda, ki ga je iz srca ljubil. Zbral je za zgodovino znamenita dela, ki jih je izdala „Jugoslovanska akademija“, katere dopisujoči član je bil, kakor: „Acta Bulgariae ecclesiastica“, 1887, „Acta Bosnae potissimum ecclesiastica“, 1893, „Chronica observantis provinciae Bosnae Argentinae ordinis s. Francisci Seraphici“, „Prinos za životopis Gjorgja“, „Križanica svećenika zagrebačke biskupije“, „O. Rafael Levaković i Vlasi u Hrvatskoj“, „Listovi o izdanju glagoljskih crkv. knjiga o drugih književnih poslovih u Hrvatskoj“, „Izprave g. 1579... tiénie se Crnegore i stare Srbije“. A za tisek je pripravil „Acta Croatiae ecclesiastica“, katere hrani akademija. Vse to je marljivo zbiral na svojih službenih popotovanjih. Samostanski arhivi so mu bili naslada. Lahko rečemo, da ga je zrušila neizmerna njegova delavnost. — Mili P. Evzebij, počivaj v miru, duša naj Ti uživa sad Tvoje marljivosti in Vsegamogočni naj Ti poplača z večno slavo. R. I. P.

(Nadškofijski orfantrofij v Zagrebu.) Časnik „Drau“ poroča, da namerava nadškof Posilović pozvati v Zagreb pričetkom prihodnjega šolskega leta oo. jezuvite ter jim izročiti upravo nadškofijskega orfantrofija. Poleg tega se jim neki dovoli, da smejo iz ustanove pokojnega nadškofa Haulika ustanoviti zasebno višjo gimnazijo, v kateri se bodo odgojevali v prvi vrsti kandidati za duhovski stan.

(Svetoivančani obsojeni.) V ponedeljek se je izvršila kazenska obravnava proti onim Svetoivančanom, ki so bili obtoženi zaradi izgrediv povodom zadnjih volitev v tržaški okolici. Sodišču je predsedoval dež. sodišča svetnik Dejak, obtožbo je zastopal drž. pravdnika namestnik Frans, obtožence dr. Gregorin. Obsojeni so bili: Vidmar Fran na 14 mesecev; Vidmar Jakob na 8, Škabar Ivan na 10, Saksida Karol na 12, Zupan Ivan na 10, Kolombin Ivan na 4 mesece. Obsojeni so bili, ker so 20. marca po volitvah pretili Juriju Dermanu, gostilničarju pri Sv. Ivanu ter mu naredili škode za 60 gl.

(Krščansko-socijalno železničarsko društvo) je imelo včeraj (po § 2.) društven shod, katerega se je udeležilo tudi več izvenljubljskih železniških delavcev. Zborovanju je predsedoval načelnikov namestnik gospod Finžgar. Poročal je dr. Krek o strokovni železničarski organizaciji v krščansko-socijalnem smislu, o njenih sredstvih in namenih. Obrisal je stanje posamnih železničarskih strok in vzlasti pojasnoval razmere zasebne železnice. Par socijalnih demokratov se je vtihotapilo k shodu, a ni se jim posrečilo, ga razrušiti. Krščansko-socijalna organizacija med železničarji veselo napreduje in temu mnogo pomaga surovost socijalno - demokratičnih kričačev.

(Mrtvega) so našli ob potu na planino Pungart pastirja Janeza Kavčiča.

Društva.

(Slovensko učiteljsko društvo v Ljubljani) odkrije dne 4. mal. srpana 1897. l. v Podbrezju na Gorenjskem šolskemu ravnatelju, pesniku in pisatelju slovenskemu Andreju Pra-

protniku spominsko ploščo. Razpored: 1. Ob 10. uri sv. maša. 2. Po maši odkritje spominske plošče: a) D. Jenko: „Molitev“. b) Slavnostni govor (govori učitelj E. Gangl). c) A. Nedvčič: „Domovina, mili kraj!“ 3. Skupni obed. — Kdor se udeleži slavnosti, naj blagovoli to naznaniti po dopisnici „Slov. učit. društvu v Ljubljani“, da se ve pravočasno natančno število udeležencev, kar je treba zlasti zaradi skupnega obeda. — Ljubljanski gostje se odpeljejo 4. mal. srpana z vlakom jutraj ob 7. uri. — Ker se niso izdala posebna vabila, vabi s tem vse častilce prezaslužnega Praprotnika k obilni udeležbi odbor „Slov. učit. društva v Ljubljani“.

Telegrami.

Dunaj, 29. junija. Cesar je vsprejel danes popoldne avstrijskega vojaškega atašeja v Carigradu, barona Giessla, v daljši avdijenci.

Trst, 30. junija. Na grškem obrežju so čutili 25. t. m. močan potres, ki je provzročil največ škode v pristanišču Faleron. Več parnikov je razbitih.

Budimpešta, 30. junija. Siamski kralj je vsprejel včeraj ministerskega predsednika barona Banffyja. Ostal je pri njem pol ure. Kralj mu je podelil slonov red. Tudi ostali ministri so prejeli redove.

Madrid, 30. junija. V Solani se je podrl včeraj velik del cerkvenega zidu. Devet otrok je ubitih, več oseb ranjenih.

Kolonija, 30. junija. „Köln. Zeitung“ poroča, da je državni tajnik Bötticher vložil ostavko.

London, 30. junija. „Daily News“ poroča iz Carigrada: Sedaj se je doseglo sporazumljenje mej poslaniki velevlastij in turško vlado v zadevi grško-turške uravnave meja in vojne odškodnine.

Melusine- ustna in zobna voda deluje izborno proti zobobolu in gnjilobi zob, utrdi dlesno in odstranjuje neprijetno sapo iz ust. 1 stekl. 50 kr.

Jedina zaloga 45 (24) 1 lekarna pri Mariji Pomagaj M. Leustek v Ljubljani, Resljeva cesta št. 1, poleg mesarskega mosta.

Umrli so:

26. junija. Albina Bizjak, krčmarja hči, 16 mesecev, Tržaška cesta 19, davica.
27. junija. Franc Oblak, krojača sin, 3 mesece, Vodmat št. 52, želodčni in črevesni katar. — Antonija Sagadin, usmiljena sestra, 29 let, Radeškega cesta 11, jetika.

Št. 2882. Prostovoljna prodaja. 433 3 3
C. kr. okrajno sodišče na Vrhniki naznanja, da se bo dne 2. julija 1897

dopoludne ob 8. uri pričeni na licu mesta v Preserju v zapuščino dne 11. junija 1897 v Preserju zamrle Katarine Zwar spadajoče in sodno na 1028 gl. 69 kr. inventarjeno štacunsko blago in pa druga sodno na 284 gl. 83 kr. cenjena hišna in sobanska oprava potom

prostovoljne dražbe

in sicer štacunsko blago vse po čez vkupe, druga oprava pa na drobno proti gotovemu takojšnjemu plačilu razprodalo. Tudi se boče ravno tisti dan štacuna to je hiša v Preserju št. 24 z magacinom in ledenico vred za šest oziroma 12 let oddala v najem.

Na Vrhniki, dne 23. junija 1897.

28. junija. Franc Ališ, umirovljeni železniški uradnik, 76 let, Karlovska cesta št. 15, ostarelost. — Franc Eder, hranitelj v zastavnici, 57 let, Rožne ulice 23, otrpnenje možgan. — Rudolf Pančur, krojača sin, 3 mesece, Žabjak 5, božjast.

V bolnišnici:

25. junija. Jernej Valenčič, hlapec, 38 let, jetika.
26. julija. Aleš Peterlin, delavec, 70 let, otrpnenje črev.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
28	9. zvečer	737.6	20.7	sl. sever	jasno	
29	7. jutraj 2. popol.	739.5 738.2	18.0 27.8	sl. jug sl. jvzh.	soparno jasno	0.0
29	9. zvečer	737.9	23.0	sl. sever	jasno	
30	7. jutraj 2. popol.	737.2 736.4	18.5 30.5	sl. jvzh. sr. jzah.	soparno jasno	0.0

Srednja temperatura ponedeljka 22.3°, za 4.7° nad normalom.
Srednja temperatura torka 22.9°, za 3.9° nad normalom.

Zahvala. 438 1—1

Kolegijadni kapitelj novomeški se prav lepo zahvaljuje za v resnici veličastni pogreb mil. gospoda prošta

Petra Urha

zahvaljuje se vzlasti mil. gosp. proštu ljubljanskemu dr. L. Klobutaru, ki je blagovolil opraviti cerkveno opravilo in voditi spreved, dalje gospodom duhovnikom: dekanom, župnikom in kapelanom, ki so prišli v tako obilem številu spremit k zadnjemu počitku svojega dekana, oziroma prijatelja, dalje novomeškim uradom, zastopanim tako mnogobrojno, vsem novomeškim društvom, vzlasti slavni meščanski gardi, požarni brambli, rokodelskim pomočnikom, vodstvu gimnazije, kmetijske šole na Grmu, ljudske deške in dekliške šole novomeške in šmihelske, dolenskem pevskega društvu in gimnazijem za prelepo nagrobnico, in sploh vsem udeležencem. Vsem prisrčna hvala!

Kolegijadni kapitelj novomeški, dne 27. junija 1897.

Kuharica

Želi vstopiti v službo takoj ali kasneje k gosp. duhovniku. — Ponudbe blagovolijo se poslati pod naslovom: J. Gregoro. Ljubljana, Gospodske ulice 3. 437 3-1

18letna dobro vzgojena

deklica

iz boljše hiše želi službo kot varuhinja in vzgojiteljica otrok v slovenskem ali nemškem jeziku. Imenovana ima veliko ljubezen do otrok, je dobro izveščana v vseh ženskih ročnih delih in razumi vsa domača opravila. Tudi kot prodajalka v prodajalnici prevzame službo.

Naslov se prosi pod: M. K., poste restante Rogatec (Rohitsch), Štajersko. 439 2—1

Dunajska borza.

Dne 30. junija.	Dne 28. junija.	
Skupni državni dolg v notah 102 gl. -- kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gl. 155 gl. 25 kr.	Kreditne srečke, 100 gl. 199 gl. — kr.
Skupni državni dolg v srebru 102 . 10 .	5% državne srečke l. 1860, 100 gl. 159 . 50 .	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gl. 154 . — .
Avstrijska zlata renta 4% 123 . 20 .	Državne srečke l. 1864, 100 gl. 159 . — .	Avstrijske rudičarske srečke, 10 gl. 20 . — .
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron 100 . 95 .	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron 100 . — .	Rudolfove srečke, 10 gl. 25 . 25 .
Ogerska zlata renta 4% 123 . 25 .	Tisine srečke 4%, 100 gl. 140 . 75 .	Salmove srečke, 40 gl. 72 . 50 .
Ogerska krona renta 4%, 200 kron 100 . 10 .	Dunavske vravnave srečke 5% 128 . — .	St. Genois srečke, 40 gl. 75 . 75 .
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gl. 954 . — .	Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878 108 . 50 .	Waldsteinove srečke, 20 gl. 59 . — .
Kreditne delnice, 160 gl. 368 . 25 .	Posojilo goriškega mesta 112 . 50 .	Ljubljanske srečke 22 . 25 .
London vista 119 . 50 .	4% kranjsko deželno posojilo 98 . 75 .	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gl. 159 . — .
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj. 58 . 65 .	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4% 99 . 80 .	Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v. 3560 . — .
30 mark 11 . 72 .	Prijoritne obveznice državne železnice — . — .	Akcije tržaškega Lloydja, 500 gl. 388 . — .
30 frankov (napoleonador) 9 . 53 .	 južne železnice 3% 180 . — .	Akcije južne železnice, 200 gl. sr. 86 . 50 .
Italijanski bankovci 45 . 40 .	 južne železnice 5% 126 . 70 .	Dunajskih lokal. železnice delniška družba — . — .
C. kr. cekini 5 . 65 .	 dolenskih železnice 4% 99 . 50 .	Montanska družba avstr. plan. 111 . 65 .

Nakup in prodaja vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Kavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka. Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba „M E R C U R“ Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnili v vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kurznih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visokega obrestovanja pri popolni varnosti naloženih glavnice.